

вали господарство. За да бы ся одръжувалъ рядъ въ господарство-то, народъ-тъ избиравъ цареве, на кои-то всички-тъ били длъжни да ся покоряватъ заради своѧ ползъ. По нѣкогажъ въ всичко-то господарство ставалъ само единъ царь, а по нѣкогажъ въ всякой голѣмъ градъ, отъ единъ и сѫщъ народъ, имало особенъ царь. Нѣкой же народъ съ всѣмъ немали царове; но тамъ самыи народъ или нѣколко избрани отъ него человѣци, кои-то сѫ били познати съ своѧ-тѣ опытностъ и своя умъ, давали наставлениа и приказаниа (законы), какъ да живѣятъ и постѫпватъ. Господарства-та гдѣ-то има цареве, наричатся монархii, а гдѣ-то нема цареве, но само народъ-тъ има царскѫ власть наричатся республики (народоуправлениа).

Нѣкои отъ първи-тъ цареве събрали отважни и силни человѣци и наедно съ тѣхъ начнали да нападатъ на съсѣдни-тѣ народы; но тіи народи ся защищавали. И така ся съставили първи-тѣ войски и начнали ся войны. Въ тия войны единъ народъ побѣждавалъ другы, и господарства-та ся измѣнявали: едно ся увеличывало, а друго умалявало. Оныя господарства ся увеличывали, гдѣ-то имало умни царове, храбра войска и народъ-тъ е былъ силенъ. Нѣкои господарства ся съвсѣмъ изгубвали, а на тѣхно място ся появляли нови народи и нови господарства.

Отъ всички-тѣ ся най-малко прославилиnomадески-тѣ народи, кои-то ся занимавали само съ скотовъдство, и живѣяли просто, въ шатры или на кола, всѣко домочядие за себе. Тіи, като нѣмали градове, то нѣмали ни господарства, ни пакъ царове; но имали само стареишины, кои-то прегледвали прѣвїя-та по между nomады-тѣ. Тіи не воевали съ други-тѣ народы какво-то что требува, но само нападали на тѣхъ като разбойници.